

Regió7

EDITA EDICIONS INTERCOMARCALS S.A. (EISA)

R7

PRESIDENT EXECUTIU: **Gonçal Mazcuñán i Boix**
 CONSELLER DELEGAT: **Fèlix Noguera i Carrillo**
 CONSELLERS: **Andreu Aguilera i Alfaro,**
Jaume Torras i Rodergas, Valentí Martínez i Espinosa,
Ainhoa Moll i Sarasola, Aitor Moll i Sarasola.

EDITORIAL

REPENSAR EL FUTUR DEL PARC CENTRAL

Una trobada d'experts de set ciutats europees han visitat durant tres dies la capital del Bages. La missió de la trobada era avaluar sobre el terreny el potencial econòmic de la ciutat respecte a les seves estructures en coneixement i tecnologia. L'eix de l'anàlisi dels experts ha estat el Parc Central, la peça reconeguda com la clau de volta del futur econòmic del territori. El Parc Central ha estat una de les iniciatives més reeixides que ha donat la col·laboració entre administració i agents privats de la comarca, integrats en la societat PTB. El parc ha estat un exemple de la voluntat bagenca de buscar nous nínxols de mercat enmig d'un entorn econòmic profundament canviant. Avui, el Parc Central roman en un llarg compàs d'espera, mentre no es concreta el trasllat del CTM, que ha de ser-ne el nucli motor, i mentre no es desperta l'interès de la indústria per ubicar-s'hi. L'anàlisi dels experts europeus dona moltes pistes de com cal afrontar des d'ara mateix el futur del parc per dotar-lo efectivament de totes les capacitats que se li intueixen. Definir-ne el contingut, buscar-ne la singularitat urbanística i enllaçar-lo amb la resta de la ciutat semblen reptes evidents, però que ara insisteixen que cal resoldre un grup d'experts europeus. Des de l'Ajuntament es recull el testimoni i s'assumeix el compromís de treballar per repensar el projecte i de fer pinya a l'entorn de la Manresa del coneixement i la tecnologia amb la resta d'agents econòmics i universitaris de la ciutat. Pot ser un bon punt de partida per posar, de debò, la definitiva primera pedra d'un projecte que està necessitant massa temps per abandonar l'ambigüitat en la seva orientació per concretar-se en una iniciativa definida. Tant de bo les bones intencions es materialitzin en iniciatives urgents que permetin encarrilar un demà econòmic més engrescador per a la comarca.

Regió7 expressa les seves pròpies opinions únicament a l'Editorial i respecta, com a publicació oberta i plural, la dels seus articulistes i clients publicitaris.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ, DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
carrer Sant Antoni Maria Claret, 32. 08243. Manresa

TELÈFON **93 877 22 33** FAX **93 874 03 52** FAX DE PUBLICITAT **93 874 16 12** ADREÇA ELECTRÒNICA **regio7@regio7.cat**

BERGA: c/Font del Ros, 1. 08600. Telèfon: 93 822 12 19. Fax: 93 822 03 99. SOLSONA: c/Sant Salvador, 1. 25280. Telèfon: 973 48 30 08. Fax: 973 48 24 93. MARTORELL: av/Cami Fondo, 8, 1r 1a. 08760. Telèfon: 93 774 00 86. Fax: 93 774 00 87. BARCELONA: rambla Catalunya, 10, 4t-4a. 08007. Telèfon: 93 317 05 14 i 93 317 06 32. Fax: 93 317 07 91.

<http://www.regio7.cat>

PROHIBIDA TOTA REPRODUCCIÓ ALS EFECTES DE L'ARTICLE 32.1, PARÀGRAF SEGON DE LA LPI. Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcialment, ni transmesa per cap tipus de mitjà, sense el permís per escrit de la direcció.

Imprimeix: Impressions Intercomarcals SA.
 Dipòsits legals: Edició Manresa, B-44983-78.
 ISSN: 1137-5655.

Difusió controlada per

Director: Marc Marcé i Casaponsa.

Director adjunt: Xavier Domènech i Sala.

Caps d'àrea: Enric Badia (Societat), Salvador Redó (Fotografia), Carles Blaya (Economia i Arreu) i Francesc Galindo (Manresa).

Caps de secció: David Bricollé (Bages), Xavier Prunés (Esports), Susana Paz (Cultures).

Gerent i Director comercial: Fèlix Noguera i Carrillo. Cap d'àrea d'administració i distribució: Sandra Espinal.

Caps de secció: Teresa Boladeras (Administració i finances) i Joan Armengol (Distribució).

Opinió

TERÀPIA DE XOC PER MANEL PUYAL

A TORT I A DRET

Xavier Domènech

PERIODISTA ▶ xdomenech@regio7.cat

DE QUI SÓN LES ACTES DE CALLÚS?

«Tu ets alcalde perquè jo vull» és el que vénen a dir els secretaris generals dels partits quan algun batlle surt del guió. I no és veritat. Sobretot, a les eleccions municipals, on la ciutadania no vota només les sigles, sinó les persones en gran mesura

De qui són les actes de diputat o de regidor? La direcció d'ERC ha exigit la renúncia als regidors de Callús que s'han passat al Reagrupament. D'això en diuen «tornar les actes», i aquesta expressió implica que les actes són del partit i que és el partit qui les cedeix als regidors. Per si algú ho dubtava, vet aquí la prova inequívoca que els partits es creuen els amos de la democràcia, i consideren que els electes estan a les seves ordres.

Abans-d'ahir van elegir Núria Parlón nova alcaldessa a Santa Coloma de Gramenet. L'oposició local s'ha queixat que el nom no l'han decidit els socialistes colomencs, sinó la direcció nacional del PSC. És cert, però molts dels qui protesten tenen la teulada de vidre. O és que tots els caps de llista de CiU els decideix l'assemblea local, sense intervenció de la direcció nacional? Fa poques setmanes, Toni Llobet explicava com, en el

seu cas, havia estat ben bé al contrari.

«Tu ets alcalde perquè jo vull», és el que vénen a dir els secretaris generals dels partits quan algun batlle surt del guió. I no és veritat. Sobretot a les eleccions municipals, on la gent no vota només les sigles, sinó també les persones. La prova són els municipis on el partit que guanya totes les altres eleccions no aconsegueix entrar a l'Ajuntament, perquè no troba bons candidats.

De qui són les actes? En principi, dels votants, que són els que elegeixen els regidors. En segon lloc, dels regidors, que són els que han rebut la confiança dels ciutadans. Els partits hi aporten la sigla, i alguna ajuda per a la campanya. Potser es pensen que la sigla és com la

marca que es posa al bestiar, i que amb el cost de quatre pancartes ja han comprat l'ànima dels regidors.

Als pobles, tothom es coneix. L'afinitat ideològica compta, però la gent és capaç de discernir si determinat candidat és una joia o una pepa. A les ciutats, la cosa s'embolica, perquè ja no passa que tothom es conegui, i perquè la campanya electoral costa molts diners i és difícil fer-la al marge d'un partit. Però també a les ciutats, els mals candidats resten vots, i els bons n'arrosseguen.

Si a les ciutats es votés per districtes, o per barris, els candidats serien molt més coneguts pels seus veïns, i seria molt difícil discutir que la propietat moral de les actes és dels regidors. Per això als partits no els agraden els diputats i regidors de districte ni les llistes obertes: perquè limiten el poder dels seus aparells centrals, en benefici de la política de base, la que es fa arran de carrer.

«Potser es pensen que la sigla és com la marca del bestiar, i que amb quatre pancartes es compra l'ànima dels regidors»